

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugalia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy quis ut Deus – unijny znak towarowy nr 9 131 566

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 października 2021 r. w sprawie R 581/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi i zgodnie z jej żądaniami zastąpienie decyzji Czwartej Izby Odwoławczej decyzją stwierdzającą wygaśnięcie unijnego znaku towarowego nr 9131566 dla wszystkich chronionych nim towarów i usług na podstawie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, ponieważ znak towarowy nie był rzeczywiście używany przez nieprzerwany okres pięciu lat;
- obciążenie pozwanych kosztami sądowymi i innymi wydatkami, w tym honorariami adwokackimi w wysokości, która zostanie ustalona w późniejszym czasie.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2021 r. – Illumina/Komisja

(Sprawa T-755/21)

(2022/C 37/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Beard, Barrister-at-law i adwokat P. Chappatte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 października 2021 r. w sprawie COMP/M.10493, wydanej na podstawie art. 8 ust. 5 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) [zwanego dalej „rozporządzeniem nr 139/2004”] ⁽¹⁾, (i) stwierdzającej, że spółka Illumina dokonała nabycia spółki GRAIL z naruszeniem art. 7 rozporządzenia nr 139/2004; (ii) nakładającej na spółki Illumina i GRAIL środki tymczasowe określone w części 4.7 decyzji; oraz (iii) zobowiązującej spółki Illumina i GRAIL do wdrożenia lub zapewnienia wdrożenia takich środków bezwzględnie pod rygorem okresowych kar pieniężnych (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”); oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja wykracza poza zakres kompetencji Komisji, ponieważ art. 7 rozporządzenia nr 139/2004 nie miał zastosowania. W szczególności:
 - Przysługująca Komisji na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 139/2004 kompetencja do wydania zaskarżonej decyzji była uzależniona od tego, że koncentracji dokonano z naruszeniem art. 7.
 - Jeżeli skarga spółki Illumina w sprawie T-227/21 na decyzję o odesłaniu sprawy zostanie uwzględniona i zostanie stwierdzona nieważność decyzji o odesłaniu sprawy, to w takim wypadku spółka Illumina nigdy nie podlegała wynikającemu z art. 7 rozporządzenia nr 139/2004 obowiązkowi zawieszenia dokonania koncentracji, a zatem Komisja nie miała kompetencji do wydania zaskarżonej decyzji lub jakiegokolwiek jej części.
2. Zarzut drugi dotyczący nieproporcjonalnego charakteru przepisów dotyczących finansowania w zaskarżonej decyzji. W szczególności:
 - Zawarty w zaskarżonej decyzji wymóg, by spółka zapewniła finansowanie spółce GRAIL na warunkach uniemożliwiających spółce Illumina poznanie celu, na jaki wykorzystywane są środki pieniężne, jest nieproporcjonalny, ponieważ spółka Illumina w niezwłoczny sposób potrzebuje takich informacji w celu spełnienia innych zobowiązań prawnych.
 - Obawy Komisji można by z łatwością uwzględnić za pomocą znacznie mniej inwazyjnych środków.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieproporcjonalnego charakteru zaskarżonej decyzji w traktowaniu wcześniejszych zobowiązań umownych spółki lub nieprzedstawienia przez Komisję wystarczającego uzasadnienia na podstawie art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności:
 - Rozumowanie Komisji jest zawile, a zatem uchybia obowiązkowi dostatecznego uzasadnienia jej decyzji.
 - Z zaskarżonej decyzji w nieproporcjonalny sposób wynika zobowiązanie spółki Illumina do naruszenia wcześniejszych zobowiązań umownych do przedstawienia informacji poszczególnym posiadaczom instrumentów finansowych.

(¹) Dz.U. 2004 L 24, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2021 r – Activa – Grillküche/EUIPO – Targa (Urządzenie do grillowania)

(Sprawa T-757/21)

(2022/C 37/72)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Activa – Grillküche GmbH (Selb, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci F. Stangl i M. Würth)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Targa GmbH (Soest, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny wzór: Wzór unijny nr 3 056 449-0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 października 2021 r. w sprawie R 1651/2020-3